

annars, där ytan är oskadd, varemot ristningarna äro gråspräckliga och brett huggna, vadan runan **i** torde blivit avglömd.

I **aftir** saknas bistavarne av **f** och till vänster av **t**, blott spetsen är synlig. Den avlidnes namn är med säkerhet **hemkil**, ehuru övre delen av **emki** med bistavar står ovan en avsats i stenen, lägre än nedre delen, och vid första påseende runorna synas mindre tydliga.

I **siba** utgå bistavarne i **b** 1 cm från stavens topp och fot och äro 1,5 cm skilda på mitten av staven.

Skiljetecken finnes varken efter **siba** eller före **sunu** på mittraden. Sista ordet är **sina** med omisstkännligt **a**, en svag skuggning i stenen har föranlett P. A. Säve att uppfatta runan som **u**.

Inskriften är alltså följande:

Huvudslingan: **afr****i****p** + **kar****p****i** × **bru** + **pas** + **aftir** + **hemkil** × **auk** × **siba** Mittraden: **sunu** × **sina**

Om **afr****i****p** *Afridh* är ovan talat. För **Hemkil* anför Lundgren, *Personnamn*, blott formen *Henkel*, fda. *Hænkil* men jfr *Hemchil* Reich.; fsv. *Sibbi* är enligt Lundgren rätt vanligt.

Översättning: Afrid gjorde denna bro efter Hemkel och Sibbe, sina söner.

158—159. Tingstad, kyrkan, Lösings hd.

Litteratur: W. 20, 21; P. A. Säve, *ATS*. II, 94.

P. A. Säve säger, att en runsten i västra kyrkdörren är borttagen, likaså en annan, som, efter uppgift av artisten Mandelgren, skulle finnas i gamla vapenhuset.

160. Kimstads kyrka, Memmings hd.

Pl. LIII. Fig. 1.

Litteratur: B. 864; L. 1655; W. 12; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 491; P. A. Säve, *ATS*. 1, s. 69; *Reseber.* 1861, s. 22; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1872, I, s. 1, teckn.

Runstenen sitter inmurad på insidan av norra kyrkoväggen mellan predikstolen och altaret. Ämnet är kalksten. Längden är 1,60 m, bredden 52—54 cm. Slingans bredd är 6 cm vid **Λ** i den avlidnes namn, den enda runa, som med säkerhet är bibehållen i hela sin längd, eljest 4—6 cm. Ristningen är skadad, tydligen genom tramp. Ornamenten äro därför särskilt svåra att reda. Runslingorna bestå av två ormar med huvudena åt inskriftens början och med halsarne och stjärtarne slingrade i form av en 8. Endast ormhuvudet vid inskriftens början är i behåll.

Inskriften börjar i nedre slingan med ×, varefter namnet är bortslaget sånär som på de sista runorna **pa**, vilka i B. 864 föregås av **† e**; gränsen till det avslagna framför **pa** är i enlighet därmed rak. I **kiarua** saknar **k** prick, en sådan i **u** är en skada. I **kumbi** är nedre delen av **b** utplånad. I **efti**[**R**:] har en skada förstört **R** och kolon.